

План

I. Традиційний жіночий та чоловічий одяг Полтавщини.

- 1.1. Сорочка.
- 1.2. Плечовий одяг.
- 1.3. Поясний одяг.
- 1.4. Пояс.
- 1.5. Зачіска.
- 1.6. Вбрання голови.
- 1.7. Прикраси.
- 1.8. Взуття.

II. Короткі спостереження сучасного жіночого одягу.

III. Елементи народних традицій в сучасному одязі.

I. Традиційний жіночий та чоловічий одяг Полтавщини

1.1. Сорочка.

Сорочка - найстаріший різновид шитого народного одягу. Ретельно вибілене полотно - це своєрідний естетичний еталон українських сорочок. Матеріалом для них було конопляне і лляне полотно, а також полотно зі змішаних льно-конопляних, конопляно-бавовняних ниток. Існує декілька кроїв українських сорочок, але усі можна звести до двох основних типів: сорочка, призібрана біля коміра; сорочка тунікоподібна, скроєна в перекидання, коли одна половина цільного шматка полотна покриває груди, а інша спину. Ці два типи сорочок існували паралельно не одне століття. Художнє оздоблення визначалося призначенням сорочки, віком власника і ступенем достатку. Місце орнаменту залежало від крою сорочки та інших елементів одягу. Прикрашалися ті ділянки сорочки, які не закривалися іншими частинами костюма: рукав (плечова вставка, передпліччя, все поле, манжети), комір, поділ.

Найпоширенішою на Полтавщині по крою є сорочка з з плечовими вставками, які називалися "уставки" і являють собою прямокутні шматки полотна, які з'єднують передню і задню частини сорочки. Також шилися сорочки з суцільнокроєним рукавом. Рукав у півтора полотнища завширшки призбирувався по всій ширині разом із горловиною та пілками стану і пришивався тільки по основі.

Переважала однотонна орнаментация: вишивання білими або трохи підфарбованими у різні відтінки лляними нитками, також використовувалась невідбілена сіра або підфарбована у відтінки коричневого чи синього кольору вишивка. Сорочки Полтавщини в основному вишиті вирізуванням, мережкою, гладдю.

Отож жіночий різновид полтавських сорочок (Додаток, рис. 6) складався з двох пілок — передньої та задньої, що з'єднувалися на плечах поликами прямокутної форми. У місці з'єднання полика й рукава робилися численні складки — пухлики. Під рукавами вшивалися квадратні ластки. Рукави викінчувалися чохлами. Станок із пришитими до нього вставками збирався біля горловини на нитку і вшивався до коміра. Комір звичайно

ТРАДИЦІЇ НАРОДНОГО ОДЯГУ МОГО КРАЮ

Написав Тамила

Неділя, 21 листопада 2010, 08:48 - Останнє оновлення Четвер, 02 грудня 2010, 11:32

був не великий, вузенький. Іноді замість коміра робили обшивку — стежку, переткану візерунком. Подекуди комір робили зубцями, а під ним вишивали так званий вистіг, або ретязьок,— вузенький узор хрестиком або іншою технікою. Широкі рукави орнаментувалися досить рясно. Вишивали сорочки переважно лляними нитками — білими або підфарбованими. Сорочки кроїлися додільними або до підтички.

...